

Rzućmy się wszyscy społem

1. Rzu - ćmy się wszy - scy spo - łem, u - de - rzmy w zie -
2. Wszak pod u - tra - tą nie - ba wie - rzyć ka - żde -
3. A je - śli kto nie wie - rzy, ma z o - sta - tniej

- mię czo - łem, da - jąc po - kłon Na - jwy - ższe - mu
mu trze - ba, że pod ty - mi przy - mio - ta - mi
Wie - cze - rzy ja - sny do - wód, co się sta - ło,

- w Sa - kra - me - ncie u - kry - te - mu, Bo - gu na - sze - mu.
chle - ba, wi - na jest Bóg z na - mi, choć u - ta - jo - ny.
że wi - no w Krew, a chleb w Cia - ło Bóg swe prze - mie - nił.

4. I tę moc dał kapłanom, nie królom ani panom,

Aby oni poświęcali i nam grzesznym rozdawali

Ciało, Krew Pańską.

5. O, jaka to moc wielka! Niech uzna dusza wszelka,

Że to kapłan słowem sprawi, iż się Chrystus zaraz zjawi

Z nieba na ołtarz.

6. Oto tu obecnego mamy Boga naszego,

Który stanął w tym momencie w Przenajświętszym Sakramencie

Na tym ołtarzu.

7. Nuż królowie i pany i wszystkie ludzi stany

Upadajcie na kolana, uznawajcie swego Pana

I Zbawiciela.

8. Oto tu Aniołowie, z nieba święci duchowie

Panu swemu asystują, Jego godność adorują,

Choć niewidocznie.

9. Więc i my się korzymy, dzięki Panu czynimy:

Niech Ci za Twą łaskę, Panie, chwała w niebie nie ustanie

Na wieki wieków.